

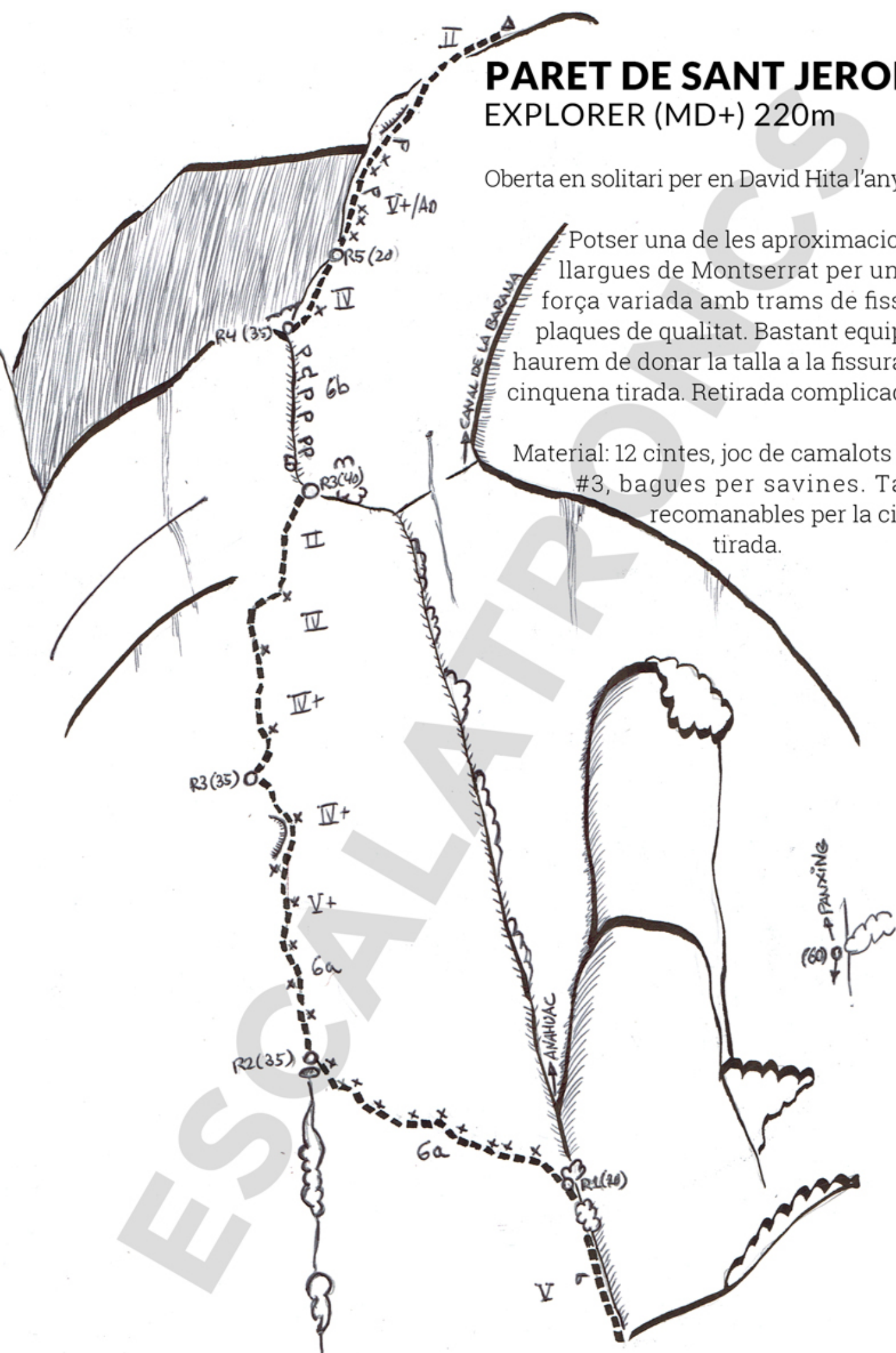
PARET DE SANT JERONI

EXPLORER (MD+) 220m

Oberta en solitari per en David Hita l'any 2002.

Potser una de les aproximacions més llargues de Montserrat per una via força variada amb trams de fissura i plaques de qualitat. Bastant equipada, haurem de donar la talla a la fissura de la cinquena tirada. Retirada complicada.

Material: 12 cintes, joc de camalots fins al #3, bagues per savines. Tascons recomanables per la cinquena tirada.

En un segon pla, escorada a l'esquerra de la Paret de Sant Jeroni s'eleva una llaminera placa recorreguda intel·ligentment per la via Explorer.

Després d'una aproximació llarga i entretinguda, amb un ràpel final que li afegeix un plus de compromís, toca enfilarnos pel primer llarg de la via Anahuac, una fissura de roca discreta que permet guanyar metres per a partir de la segona tirada, atacar en tres llargs la placa central del sector. La sortida al cim la fem aprofitant la picant fissura de l'Anahuac, que ens acabarà de posar les piles i afegeix un plus de dificultat a aquest interessant recorregut no apte per tots els públics.

- Via: Explorer
- Zona: Montserrat – Sant Jeroni
- Dificultat: 6b (MD+)
- Dificultat obligada: 6a
- Llargària: 220metres
- Grau d'exposició: Mitjà
- Grau de compromís: Alt
- Equipament: Equipada amb espits menys el cinquè llarg, comú amb la via Anahuac, on hi trobarem alguns claus
- Material: 12 cintes, joc de Camalots del #0.4 al #3, alguna baga. tascons recomanables per a la cinquena tirada
- Orientació: Oest
- Valoració: ***

Aproximació:

Des de Santa Cecília anem a buscar la canal del Migdia. Un cop passat el coll, descendim fins arribar al corriol que porta a Sant Jeroni (marques grogues). El seguim fins uns 100 metres abans d'arribar a l'agulla de la Pilota i ascendim per una torrentera fins guanyar la base de la paret. Un cop a l'alçada de la llastra característica haurem de descendir per una canal fins arribar a la base de la llastra, on comença la TIM, continuem vers el nord fins trobar una corda fixa que ens mena a la R-0 (2 espits) de l'Esperó Panxing. Haurem de fer un ràpel de 55 metres que ens deixa a una lleixa; a la banda nord d'aquesta s'enfila una fissura per on comença la via.

La via:

La primera tirada ressegueix una fissura amb roca delicada; farem la reunió al segon arbre. Continuem amb un segon llarg força bonic, un flanc a esquerres que va guanyant pati, la reunió es troba sobre un topi característic.

La tercera tirada continua en placa, d'anar fent fins una llastra que superem per la dreta, la reunió es troba uns metres per sobre.

El quart llarg és el més fàcil i va perdent empenta fins arribar a la quarta reunió, situada al peu de la fissura que domina el sector. És per aquesta fissura on ens enfilarem al cinquè llarg. L'escalada esdevé tècnica i atlètica alhora, amb roca a controlar i havent-nos de protegir, no sempre de manera evident. La reunió la muntarem a la canal de la Teresina.

Per continuar haurem de tornar a sortir a l'esperó i amb una curta tirada ens plantarem al

peu de la columna final, que en escalada mig en lliure, mig en A0 ens deixarà a la rampa somital i de seguida al cim de Sant Jeroni.

Totes les reunions es troben equipades menys la primera, que es fa aprofitant una alzina. La via es troba pràcticament equipada menys les fissures, que haurem de protegir.